

A 1675

En bond med sin "kvinna" bodde ut på landet och hade
sitt lantbruk uti stadsom. De hade inga barn. En vacker da
paste bonden in till stad. Trätt han gick på Sunds gata
var där några utmästrade "prä", som trälse på honom
"Gudda", sa de. "Gudda", sa gubben, o ha gören i här?
Vi göra jalk av ju, svarade de. "Gasa", det varda de, ha,
då har jag minnsam en gram och slov talu hem
na i ställen, kanske uti där skulle kunna bli en för
ständlig "prä" av den. Det skall där nog kunna bli,
omvade de, och kom bara hit med den, skall vi
göra vait bästa. Men det behöve någon 500: kr, för
än uppfostre honom.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Dagen efter ledde bonden in till staden med kalv
och länade den jämte de 500: kr. Om fjorton dagar
kan sin komma igen, sa plebenterna. Gubben saj till
ten ut och gick. Trätt liden var yngren, infann han sig
hos den, men gick de den upplysningen ut prager
na ej räcket till, och det gick lika många till. Det var
företas till i gubben av "junge" ut med 500: kr till,
men han gav med sig. Om fjorton dagar skulle
han komma igen, och då skulle allting vara klart.
När de dagarna vora gångra företas gummans, ut
de skulle dräja åtminstone en 3-4 dagars till, så
de slappa ut resa förgäves. När två paste så in
till staden i den förlupningen, ut de skulle hämta
sin son, och i brunnst hade de ordnat med allting
till den nye medborgaren. De blevo hjärtligt mot
tagna av plebenterna, som under företalning ut
de ej kommit på beständ dit meddelade ut han
fått anbud på platsen som platsråd i Stockholm:
och kast sig ommelet Oxenstierne. De fick det be
skedet, ut om de ville träff, fick de resa till stad
kom. Bonden och gummans vora naturligtvis
belåtna med resultatet. "O, Herre Gud, sa gummans
det hade jag aldrig kunnat tro ut om min kalv"

Det återstod nu att resa till Stockholm och hälsa
på sin son. De reste, och de undrade på mycket, om
han skulle känna igen dem. Först uppsökte de han
bestod och gick med en försök till det beskedet
att han befann sig i slätsrådet. Då gick vi till det
oväntade gulben, Vaktmästaren upplyste dem att
det inte gick för sig att träffa honom, för han var
i slätsrådet. Därför att säga om man är, lämnade
gulben och upplyste vaktmästaren, att han skulle
hälsa från hans föräldrar, så gick de sakta
komma in. Efter flera dagar för slätsrådet
med sig. En klara bonden och hans hustru
lite lätts i början men lag snart mot till sig
"badda minn jag", berättade de. Slätsrådet blev
förundrad över detta tillfall. Känner du inte igen
oss, sa gulben. Nej, påstår slätsrådet. Är det
så då ska du av dig att glömma dina föräldrar, som
har uppfostrat dig från barnsdomen. Du brast
slätsrådets talningar och ville töra dem från
lörren. Men då lag bonden mot till sig och sa
"Ja, du behövs inte vara så stor i nos. Det
var mig minnarna inte på minn med dig,
när jag hade repet om barnen på dig och
ledde dig till släden."

Berättad av Lars Håkanson, Östlands
Jädd 83

Lämnad av Karin Feyler, Sk. Tränis.